

ගුත්තිල කතුචරයාගේ කාව්‍ය නිර්මාණ කෞශල්‍යය

අනුරාධා ඉන්ද්‍රිකා දිවාකර

VI වන සියවසේදී (ක්‍රි.ව. 1402 - 1467) සලාභිත සංචාරකයා වූ ඉන්දියානු සංචාරකයන්ගේ අතරින් කාව්‍ය නිර්මාණය කොට ඇත්තේ වූත්තාලේ නම් වූ අතර ඔහුගේ 'ගුත්තිල කාව්‍යය' වනාහි විවිධ සඳහා වූත්තාලේ ගීතියක් වූයේ වස්තු විෂය කරනු ලැබ ඇත්තේ අතිත කතා පුවත් ඇතැයි. එහි දී ඇති ජනතාවට හැඟවුණු සිද්ධි, අවස්ථා, සිද්ධි මේ කාව්‍යයට සාදන වූව ද එමගින් ඉදිරිපත් වන සෑම කතාමය ම කෙටිමට පුළුල් වූ ජනතාවට මෙන් ම විශාලාකාරයේ වූ ජන ජනතාව ද, අනාගතයේ වෙසෙන අප ද සඳහා ද එකසේ අවබෝධ වීමට මෙන් ම කාන්තවිකල්පයෙන් පුස්තක ව නිර්මාණය කොට ඇත්තේ වූත්තාලේ ගීතියක් දක්වා ඇත්තේ අසුරු කුසලකාරයකි. කතා වස්තුවට මතකින් අභ්‍යන්තරයක් වී එහි දී පුදු දා මෙන් ම අන්වීදී දා ද පුද්ගලයන් කොටගෙන ඒ ඇසුරින් සැබෑ වූ ජන විචාරණයක් සිදු කරන ඒ ගීතියක් කිරීමටත් එමගින් අසුරු කාව්‍යයක් නිර්මාණය කොට ඇතැයි විමසුන් ඇති මැලිමේ දී සඳහන් කළ හැකිය.

වස්තු විෂය වශයෙන් නාවික දා කතුචරයා පුස්තකයට පත්කොට ඇත්තේ අලුත් බවකින් යුතු සැදුණු බොහෝමයක් මෙන් ම සාහිත්‍යයාගේ සහ විද්වතුන්, පුද්ගලයන් සේ ම සාමාන්‍ය ජනයා ද, ගුත්තිල කාව්‍යය නියවා ඇති මෙන් ම, කියවන සෑම අදහසක් ම මේ කාව්‍ය නියවා රසවිඳිය හැකි වේ. ගුත්තිල කාව්‍යය වචනයට ගුත්තිල කතුචරයාට සාදන වී ඇත්තේ සිදුහත් බෝධිසත්වයන් පුද්ගලයන්ට සේ වූ සුදුසු අදහස් නිරූපණ වූයේ අලුත් සංරක්ෂණ ලැබීමේ පුස්තක හා එය ගිණුන් වගන්තියක් අතර කතා මගට ලක්වීමෙන් සැවිති අවස්ථාවල දී බුද්ධයන්ගේ වගන්තිය වනුයේ සෑමක ම අදහස් අතර සම්බන්ධ වී මෙම ආත්මයක කතා පුවතක් දක්වීම යි. මේ කාව්‍ය නියවන සෑම අවස්ථාවක දීම සෑම කතාවක් ම, සිද්ධිමය ම, අවස්ථාවක් ම සහාද ජනතාවට පුද්ගලයන් වන්නේ කවිකල්පය ද ජනතාවන් ය. එම පුද්ගල අන්ත කාරණය වී ඇත්තේ කතුචරයා සතු වූ කාව්‍ය නිර්මාණය කිරීමේ කොශල්‍ය යි. මේ කාව්‍ය ගුණය වූයේ ගුත්තිල වූත්තාලේ ගීතියක් වීමට වූ කාව්‍ය කුසලතාවය නාවික කොට ඇත.

ගුත්තිල කතුචරයා මේ සඳහා නාවික එක් අංශයක් ලෙස විවිධ වෘත්ත නාවිකයන් සඳහන් කළ හැකිය. ජාතික සංදේශය දී මාත්‍රා මගින් වචනනා පුවත දක්වා